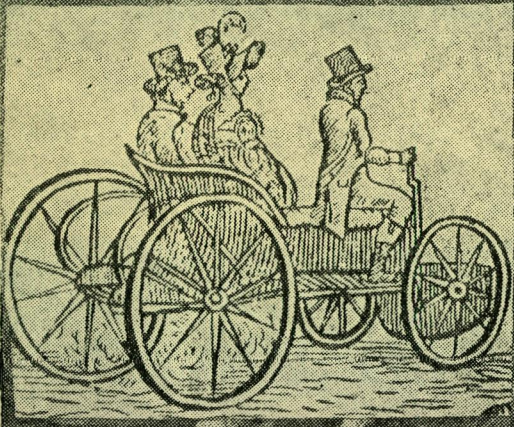

všestranně vzdělání, domněně vychovaná, přála by učiniti suámoit s páni starším do 45 let s jistotou existencí, který nehledí na jmění jako na dobré hospodyni. Vdovec s 1 d. kem se nerozlučuje. Laska nab. p. d. s. f. „Jel“ per. restanté M. Boleslav. Anonymní dopisy a zert vyřiz. Sen. 30

VÍTĚZSLAV NEZVAL

m i l e n c i z k i o s k u

V mých příštích hrách budou vystupovat lidé
jen v pepitových šatech
s havelokem přes ramena
a dřevě židle

Dámy budou mít dlouhé sukně
velké poprsí
široké klobouky na drdolech
a dlouhé jehlice

milenci z kiosku

KOMEDIE O 3 JEDNÁNÍCH

národní umělec vítězslav nezval

* 26. KVĚTNA 1900 + 6. DUBNA 1958

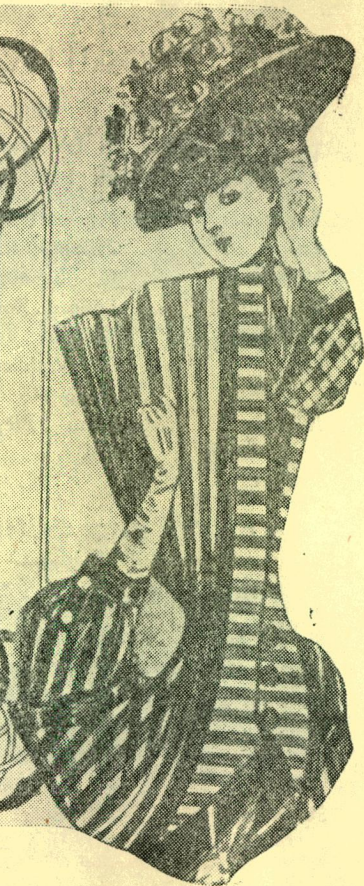
Režie: Jan Kačer ● Scéna: Otakar Schindler ● Kostýmy:
Jaroslava Schindlerová ● Scénická hudba: E. F. Burian
a E. Illin ● Orchester DPB řídí: Jan Tomšíček

Simonides, velkoobchodník s kávou	Václav Kotva
Lazar, šachista, jeho starší syn . . .	František Husák
Helena, Lazarova choť	Daniela Šragerová
Benjamin, Simonidesův mladší syn	Bohuslav Čvančara
Strýc Sokrates	Adolf Minský
Andreas etc., dobrodruh	Petr Čepek
Livia, jeho žena	Ludmila Bednářová
Komentátor	Josef Kraus
Klavíristka	Heda Jakubczyková j. h.
Pañž	Sinette Philipott j. h.

Text sleduje: Marie Pohludková
Představení řídí: Marie Minská

Technicky spolupracují: Stavby: V. Plachý s kol. – Světla: B.
Němeček s kol. – Dekorace: M. Rybář s kol. a J. Pátek. –
Kostýmy: B. Smetanová s kol. – Vlášeny: M. Kuthanová s kol.
– Rekvizity: M. Michalíková.

Premiéra 18. září 1962.

MILENCI Z KIOSKU NA SCÉNĚ

TYLOVO DIVADLO 10. BŘEZNA 1932

Režie: Jiří Frejka

Scéna: Bedřich Feuerstein

Simonides . . .	František Roland
Lazar	Zvonimír Rogoz
Helena	O. Scheinpflugová
Benjamin . . .	Eduard Kohout
Andreas . . .	Ladislav Veverka
Livia	Eva Vrchlická
Sokrates . . .	Hugo Haas
Amplión . . .	Jiřina Štěpničková

D-36 13. LISTOPADU 1936

Režie: E. F. Burian

Scéna: inž. arch. M. Kouřil

Simonides . . .	Bohuslav Machník
Lazar	Václav Vaňátko
Helena	Marie Burešová
Benjamin . . .	Vladimír Šmeral
Andreas . . .	Miloš Liška
Livia	Jiřina Stránská
Sokrates . . .	Emil Bolek

Jako bytost dramaticky citící, hledal jsem v té době jistý rituál, který by mně pomohl jistým způsobem zaklít skutečnost. Nezáleželo mi tehdy ani tak na problematice, jako na způsobu, jak si ji přeložit do nejuvlastnější řeči. Abych osvobodil svou látku od tupého realistického vzhledu, hledal jsem výrazové prostředky, jakých jsem dosud ani sám nepoužíval: refrén, próza, volný verš, verš písňový a jejich neustálé střídání. Nic, co by připomínalo klasickou formu, o kterou jsem se pokusil ve Schovávané na schodech. A přece něco společného s antickým dramatem: otevřenost v pronášení myšlenek, v jejich proklamování.

Použil jsem v Milencích z kiosku těchto prostředků, řeči, která se neopírá o žádná předem určená pravidla.

Třebaže bychom mohli lehce najít ve skutečném

KARLOVY VARY – DIVADLO VÍTĚZSL.

NEZVALA – ČERVEN 1958

Režie: Jiří Dalík

Scéna: Zdeněk Hybler

DIVADLO ABC – PRAHA – KVĚTEN

1958

Režie: Miroslav Horníček

Scéna: Jiří Trnka

světě všechny postavy mé komedie, v ní jsou konatinací s uměleckými prostředky krajně zkresleny, jednou ve smyslu lyrismu, jindy ve smyslu karikatury a takika neustále v tom i onom vyvolávacím roztoku. Jejich neustálé přeludnosti odpovídá fabule, ve které péče o pravděpodobnost je podřizena péči o divadelní emotivnost a rozmaru křidel. Přes tyto šálivé prostředky výrazové je mysl, která kontrolovala tuto souhru emocí, nesena vášní protiidealistickou, protimechanistickou, protiromantickou a protiiluzivní.

S vědomou tendencí jsem se snažil dopřát půvabu těm postavám, jejichž touha směřuje k absolutnímu osvobození se, a nešetřil jsem karikaturou, kdykoliv jejich vzlet byl brzděn snahou po heroismu, jehož rub se mi zdál mnohem spíše hoden demaskování než zatajení.

BRNO – DIVADLO NA HRADBÁCH

19. KVĚTNA 1932

Režie: E. F. Burian

Scéna: inž. arch. Vladimír Beneš a inž. arch. Kurjal

Simonides . . .	Josef Bezdiček
Lazar	Vladimír Šmeral
Helena	Zdeňka Gräfová
Benjamin . . .	Josef Grus
Andreas . . .	Antonín Klimeš
Livia	Nina Balcarová
Sokrates . . .	František Šleger

D-50 10. ÚNORA 1950

Režie: E. F. Burian

Scéna: inž. J. Raban

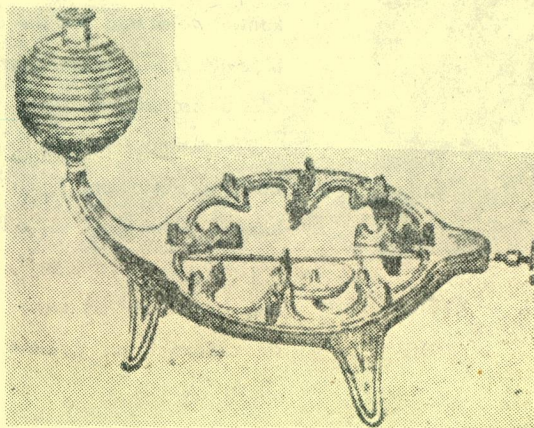
Simonides . . .	Miroslav Seeman
Lazar	Jiří Pick
Helena	Stanisl. Strobachová
Benjamin . . .	Gustav Heverle
Andreas . . .	Oldřich Kubart
Livia	Jiřina Korbelařová
Sokrates . . .	František Vnouček

milenci z kiosku,

hra plná poezie, fantazie a lásky k životu, zaujali nás svou hravostí a lehkostí, jiskřivou lyrikou i omamujícím optimismem. Je to divadlo v pravém slova smyslu – gejzír nápadů, vtipných postřehů i hlubokých myšlenek, ztvárněný s takovou básnickou samozřejmostí, jaká je vlastní jen dílu skutečně uměleckému.

Proti nudě a šedivosti zmechanizovaného života měšťáka staví tu Nezval fantazii, barevnost a kouzlo „tuláků“ a „výstředníků“, těch, kteří zvolili nejistou stránku života s její přitažlivostí a svobodou. Konflikt radosti a smutku, opojný lyrismus lásky a krásy, ironický odpor proti maloměšťáctví a falešnému romantismu – to jsou Milenci z kiosku. Opovrhují konvencí, přitakávají životu, odhalují lež. Tendence tu není předem dána, ani dodatečně přikomponována – je v jednotě poezie a pravdy.

Divadelní hry:	Věštírna delfská . . .	1935
	Opatřte si dvojníka . . .	1937
Strach	Manon Lescaut . . .	1939
1929	Loretka	1940
Schovávaná na schodech	Dnes ještě zapadá	
1930	slunce nad Atlantidou	1955
Milenci z kiosku . . .	Veselá Praha . . .	1957
1931		
Nový Figaro		
1934		
Tři mušketýři		
1934		

10. května 1962 byla v berlínském Theater der Freundschaft otevřena výstava s názvem „Divadla pro mládež v ČSSR“. Za přítomnosti předsedy Národního shromáždění NDR dr. Johannese Dieckmanna ji zahájil zástupce ministerstva kultury prof. Hans Rodenberg. Za československá mládežnická divadla se vernisáže zúčastnili ředitel Luděk Eliáš a výtvarník Otakar Schindler z Divadla Petra Bezruče v Ostravě.

Výstava vznikla za přátelské spolupráce Německé akademie umění v Berlíně s Divadlem Petra Bezruče.

Německý tisk o výstavě:

– „Výstava „Divadla pro mládež v ČSSR“ ukazuje scénické a kostýmní návrhy Divadla Jiřího Woltra v Praze, Divadla Julia Fučíka v Brně a Divadla Petra Bezruče v Ostravě. Tyto návrhy, vytvořené skupinou mladých, divadlem nadšených lidí, ukazují mnoho fantazie, odhodlanosti a odvahy k experimentům...“

(Der Morgen 19. 5. 1962)

– „Barvou a bohatstvím nápadů se vyznačuje výstava „Divadla pro mládež v ČSSR“... ve foyeru Divadla přátelství zaujímají nejvíce místa scénické návrhy a figuríny Františka Trösterera a Antonína Caltý (Praha), Otakara Schindlera a Lubomíra Hružy (Ostrava) a Antonína Vorla a Aloise Vobejdy (Brno). Tyto práce, ať již malované nebo lepené, svědčí nejen o fantazii a tvůrčí radosti svých tvůrců, nýbrž také o jejich snaze přispět k rozvinutí schopnosti mladých návštěvníků divadla k uměleckému názoru a zážitku.“

(Nationalzeitung 13. 5. 1962)

– „Vystavené exponáty – scénické fotografie, plakáty, modely, figuríny – pocházejí z největší části z ostravského divadla... nejzajímavější na tomto divadle je nesporně rozmanitost jeho repertoáru.“

(Theaterdienst, Berlin 19. 5. 1962)

– „Výstava se setkává jak u laiků, tak u odborníků s velikým zájmem a jistě vyvolá mnoho diskusí.“

– „Barevná, plná fantazie, originální – taková je výstava „Divadla pro mládež v ČSSR.“

(Neues Deutschland, Berlín 11. 5. 1962)

DIVADLO PETRA BEZRUČE · DUM KULTURY OSTRAVA